

šeho (hmotného) těla potřebná ještě nějaká ne-hmotná složka, a to je duše. V 1. Tesalonickým 5,23 Bible tento závěr potvrzuje: „*Sám pak Bůh pokoje nechť ... zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.*“ Tělo je hmotná část člověka, kdežto duše a duch jsou části ne-hmotné.

Mozek: Z důvodu materialistického přístupu v přírodních vědách pracují badatelé s následující domněnkou: „Zdrojem informace je náš mozek.“ Tato představa je mylná, neboť mozek je hmota a podle PZI-1 nemůže žádnou informaci vytvořit. Mozek tedy nemůže být zdrojem informace; je to jen stroj, byť nejvyšší složitý, který informace zpracovává.

Závěr Z5:

Protože základní složkou veškerého života je informace, která nemůže pocházet z hmoty a energie, je nezbytný nějaký inteligentní původce. Protože ale všechny teorie chemické a biologické evoluce požadují, že informace musí pocházet pouze z hmoty a energie (bez původce), můžeme vyvodit závěr, že všechny tyto teorie a koncepty chemické a biologické evoluce (makroevoluce) musí být MYLNÉ. (Použití PZI-1, PZI-2)

Evoluční učení se pokouší vysvětlit život pouze na fyzikálně-chemické úrovni. Přírodní zákony informace ale představu makroevoluce – tedy cestu od prabuňky až po člověka – vylučují. Systém evoluce se z hlediska zákonů o informaci ukazuje jako „informační perpetuum mobile“, tedy jako něco zcela nemožného.

Mikroevoluce, tedy adaptace uvnitř nějakého druhu (např. Darwinovy pěnkavy s odlišnými podobami zobáku) se dají pozorovat. Informace, která je k tomu potřebná, samozřejmě rovněž nevznikla z hmoty, nýbrž spočívá na větvení programu, které vševědoucí Stvořitel už předem připravil.

Zpráva o stvoření opakovaně zdůrazňuje, že nepředstavitelná rozmanitost veškerého života byla stvořena velice specificky – **každý podle svého druhu**. Ani zde není po nějaké evoluci žádná stopa.

Závěr Z6:

Protože život je rovněž ne-hmotná veličina, tak ho nemohla vytvořit hmota. Takže z toho uzavíráme: Ve hmotě neexistuje žádný proces, který by umožnil přechod od neživého k živému. Čistě hmotné pochody nemohou vést k životu ani na naší Zemi, ani kdekoliv ve vesmíru. (Použití PZI-1)

Fenomén „život“, který je v základu každého živého organismu, je ne-hmotné povahy právě tak jako informace. Jak ukazuje závěr Z6, pomocí tohoto nového principu je možné spontánní vznik života v hmotě vyloučit. Pátrání po životě v jiných částech vesmíru je proto marným počínáním.

Shrnutí

S použitím zákonů informace jsme mohli **vyvrátit** několik velmi rozšířených tvrzení, totiž

- čistě materialistický způsob myšlení v přírodních vědách,
- všechny běžné evoluční představy (chemická, biologická evoluce),
- materialismus (např. materialistický obraz člověka),
- ateismus.

Dále jsme mohli **dokázat**,

- že původce života (Stvořitel, Bůh), kterého vyžadují přírodní zákony o informaci, musí existovat.
- že tento Původce musí být vševědoucí a věčný.
- že musí být všemohoucí.
- že člověk musí mít ne-hmotnou složku (duši).
- že zdrojem informace, kterou vytváříme my sami, nemůže být náš mozek.

Kdo je ten původce, kdo je ten stvořitel?

Nyní přicházíme k velmi důležité otázce: Kdo je tím zdrojem biologické informace, a tedy původcem všeho života? Stvořitelské poslání předal Bůh Otec svému Synu Ježíši, a proto je v Novém zákoně o Ježíši napsáno (Kolosenským 1,15-17):

„On je obraz Boha neviditelného... Neboť v něm bylo stvořeno všechno, na nebi i na zemi –svět viditelný i neviditelný; ... všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá.“

V našem světě tak není nic, co by nebylo stvořeno skrze Pána Ježíše: Obrovský vesmír k tomu patří právě tak jako každý mikrob, každý mravenec, každá žirafa a také každý člověk.

Ohromující myšlenka

Ježíš je tentýž, který byl od věčnosti a který je králem nebes. Jemu je dána všechna moc na nebi i na

zemi (Matouš 28,18). Můžeme vůbec pochopit následující ohromující myšlenku? Ten muž na kříži Golgoty a Stvořitel tohoto světa a všeho života je jedna a tatáž osoba! On nás tak nevýslovně miloval, že se pro naše hříchy nechal bez odporu ukřižovat, aby se tak pro nás mohly otevřít dveře do nebe. Kdo toto zavrhne, ztrácí všechno: „*Jak bychom mohli uniknout, pohrdneme-li tak slavným spasením?*“ (Židům 2,3). Ten, kdo Ho přijme, všechno získává, neboť Ježíš řekl: „*Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mne poslal, má život věčný, ... přestel již ze smrti do života*“ (Jan 5,24). Poproste Pána Ježíše o odpuštění všech svých hříchů, abyste tak mohli obstát před Božím soudem, přijměte ho jako svého osobního Stvořitele a zachránce a následujte ho.

Ředitel a profesor (v.v.)
Dr. Werner Gitt
vědec z oboru informatiky

Podrobná vědecká argumentace je uvedena v mé knize „*Without Excuse – The Sequel to: In the Beginning was Information*“. Creation Book Publishers, Atlanta, Georgia, USA, 2011, 352 pp., ISBN: 978-1-921643-41-5.

Přírodní zákony popírají evoluci

WERNER GITT

Název originálu: Widerlegung der Evolution durch Naturgesetze
Webová stránka autora: www.wernergitt.de
Překlad do češtiny: Josef Potoček, Vladimír Kšíkal

Publisher: Bruderhand-Medien, Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 131-2 – Tschechisch/Czech – 3rd edition 2021

Přírodní zákony popírají evoluci

– přírodní zákony o informaci a co z toho plyne –

Nejsilnější argumentace v oblasti vědy spočívá vždy v tom, když se přírodní zákony použijí k tomu, aby nějaký proces nebo myšlenku odůvodnily anebo naopak zpochybnily. Ve všech živých organismech nacházíme přímo nepředstavitelné množství biologické informace, která je nezbytně potřebná pro vybudování organismu a pro řízení všech složitých procesů v buňkách. S pomocí přírodních zákonů o informaci si ukážeme, že každá informace, a tím i informace biologická, potřebuje inteligentního původce.

Co je to vlastně přírodní zákon?

O přírodním zákoně mluvíme tehdy, pokud se v našem pozorovatelném světě nechá všeobecná platnost nějakých pravidel vždy znovu potvrdit reprodukovatelným způsobem. Přírodní zákony mají ve světě vědy největší vypovídací sílu, neboť

- neznají žádné výjimky.
- odpovídají nám na otázky, zda je nějaký proces vůbec možný či ne.
- jsou zde trvale, nezávisle na tom, zda je člověk objevil a formuloval.
- mohou být vždy úspěšně použity i na neznámé případy.

V běžném smyslu pod přírodními zákony rozumíme zákony fyzikální a chemické. Kdo si myslí, že náš svět je popsitelný pouze hmotnými veličinami, ten své vnímání značně omezuje. K naší skutečnosti patří totiž i nehmotné veličiny jako např. informace, vůle a vědomí. Přírodní zákony pro nehmotné veličiny splňují tatáž přísná kritéria, jaká platí pro ty hmotné a proto mají ve svých výpovědích i stejnou vypovídací schopnost.

Definice informace a její přírodní zákony

Abychom mohli popsat přírodní zákony týkající se informace a analyzovat nějaký neznámý systém, potřebujeme vhodnou a přesnou definici:

O informaci se jedná tehdy, když se v nějakém pozorovatelném systému vyskytuje všech pět následujících hierarchických úrovní: statistika, syntaxe (kód, gramatika, slovní fond), sémantika (význam), pragmatika (jednání) a apobetika (stanovení cíle, výsledek).

Čtyři přírodní zákony o informaci (PZI) jsou tyto:

PZI-1: Hmotná veličina nemůže vypůsobit žádnou nehmotnou veličinu.

PZI-2: Informace je nehmotná veličina.

PZI-3: Při statistických procesech (= procesech bez řídicí inteligence) nemůže vzniknout žádná informace.

PZI-4: Informace může vzniknout pouze působením inteligentního činitele. Inteligentní činitel

disponuje vědomím, je vybaven vlastní vůlí, je kreativní, myslí samostatně a působí s vědomím cíle.

V následujícím textu uvedeme několik významných závěrů, které se opírají o přírodní zákony informace.

Šest dalekosáhlých závěrů

Když teď známe **přírodní zákony o informaci**, můžeme je cíleně a efektivně využít pro dalekosáhlé závěry. Protože však naše otázky přesahují možnosti vědeckých odpovědí, potřebujeme nějaký vyšší zdroj informace, a tím je pro mne jako křesťana Bible. V následujícím textu uvedeme nejdříve vědecký závěr na základě přírodních zákonů a následně podáme biblický důkaz, který vědecký výsledek potvrzuje nebo dokonce přesahuje.

Závěr Z1:

Protože ve všech formách života nacházíme kód (molekuly DNA, resp. RNA) a další úroveň informace, nalézáme se jednoznačně v definiční oblasti informace. Z toho můžeme vyvodit závěr: Musí zde být nějaký inteligentní činitel! (Použití PZI-4)

Protože neexistuje žádný proces, kde by se dalo pozorováním nebo experimentem prokázat, že při něm

informace vzniká pouze z hmoty, platí to i pro každou informaci v živých organismech. Takže PZI-4 vyžaduje i zde nějakého inteligentního původce, který píše tyto programy. Závěr Z1 je tak **důkazem Boží existence** nebo také **vědeckým popřením ateismu**.

Závěr Z2:

Informace, která je zakódována v molekule DNA, dalece překračuje všechny naše současné technologie. Protože jako původce nepřichází v úvahu žádný člověk, musíme ho hledat mimo náš viditelný svět. Můžeme vyvodit závěr: Ten původce musí být nejen nanejvýš inteligentní, musí disponovat nekonečně velkou informací a inteligencí, tj. musí být vševědoucí. (Použití PZI-1, PZI-4)

Pokud připustíme, že by inteligence tohoto původce (tvůrce, stvořitele, Boha) byla omezená, potom by potřeboval nějakého Nad-boha s větší informací, který by ho poučil. Pokud by i ten potřeboval nějakého učitele, došli bychom tak k nekonečnému množství bohů, přičemž ten „Poslední“ by se při takovém načítání dostal k neomezenému vědění, byl by tedy vševědoucí. Logicky rovnocennou alternativou je, když přijmeme jen jednoho jediného Boha. Ten by pak musel být **nekonečně inteligentní** a musel disponovat **nekonečným množstvím informace**. Musí být tedy **vševědoucí**.

O té druhé možnosti učí také Bible. Je jen **jeden** Bůh: „*Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není!*“ (Izajáš 44,6). Když je tento Bůh **vševědoucí** (Z2!), potom má znalost o všech věcech přítomnosti, minulosti a také budoucnosti. Pokud ale zná všechny věci rovněž mimo všechny časové hranice, tak musí být on sám věčný! Tak je to v Žalmu 90,2; u Izajáše 40,28 a u Daniele 6,27.

Závěr Z3:

Pokud ten původce

- *geniálně kódoval informaci, kterou nacházíme v molekulách DNA,*
- *musel zkonstruovat složité biologické stroje, které tu informaci dekódují a provádějí veškeré procesy biosyntézy,*
- *a rovněž musel vytvořit každý detail u všech živých organismů a naprogramovat všechny jejich schopnosti,*

pak můžeme vyvodit závěr, že původce to takto všechno chtěl a že tedy musí být velice mocný.

U předcházejícího závěru Z2 jsme na základě přírodních zákonů mohli zjistit, že Původce (Stvořitel, Bůh) musí být vševědoucí a věčný. Nyní se ptáme po velikosti jeho moci. Za použití stejné logiky jako u Z2 se dostáváme k výsledku, že musí být také **všemohoucí**. To dosvědčuje i Bible: „*Já jsem Alfa i Omega, první Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí!*“ (Zjevení 1,8).

Závěr Z4:

My lidé máme schopnost vytvořit novou informaci, to ale nemůže pocházet z naší hmotné části (těla). Můžeme tudíž vyvodit závěr: člověk musí mít ne-hmotnou složku (duši, ducha). Tím je také popírána myšlenka materialismu. (Použití PZI-1, PZI-2)

V evoluční a molekulární biologii se prosadilo materialistické smýšlení. Tomuto materialismu můžeme za pomoci zákonů o informaci čelit následujícím způsobem: My všichni máme tu schopnost, že můžeme vytvořit novou informaci (např. v dopisech, knihách) – tedy ne-hmotnou veličinu. Protože hmota to nedokáže (PZI-1), je vedle na-